

NON-ISSUE

Man bijt hond

Eind jaren '90 waren er ook al gewone mensen. In eerste instantie waren er alleen gewone Vlamingen, maar spoedig volgden er ook gewone Nederlanders. Deze gewone mensen leefden hun gewone levens ver weg van iedereen. Maar dat zou gaan veranderen. Ze hadden een mening over allerhande onderwerpen, lieten zich filmen in hun natuurlijke habitat en wij konden ze bekijken op tv. *Man bijt hond*. Wereldberoemd werden de gewone mensen. Soms letterlijk zoals de 87-jarige Eugène wiens reportage – waarin hij zijn 1.49 meter brede auto in zijn 1.55 meter brede garage vooruit inparkeert – het BBC-programma Top Gear haalt. Een wonderbaarlijke manoeuvre.

“Aan het begin van de avond spoed Nederland zich huiswaarts, het is etenstijd. Het ideale moment om eens rustig de dag door te nemen. Man bijt hond schuift graag bij u aan.” Zo begon één van de langst lopende items waarbij gewone mensen hun gewone levens deelden in *Hond aan tafel*. Man bijt hond ging niet over Bekende Nederlanders en had zelfs geen gezicht (behalve het hondje dan). Maar de stem van de voice-over staat in menig auditief geheugen gegrift. Michael Abspoel is zijn naam, hij was de samensteller én aanjager gedurende alle seizoenen op de Nederlandse TV. In *De Babbelbox* konden gewone mensen

hun doodgewone frustraties uiten. De hoofdrolspelers van *De Veerkampjes* (een reality soap van een gewone familie) schopten het tot nationale bekendheden, maar Nel zou tot het einde plat Amsterdams en was van sterallures blijven, écht een gewoon mens.

In Vlaanderen kocht het moederbedrijf van Woestijnvis in 2011 twee TV zenders, en een jaar later stopte de VRT met uitzenden van *Man bijt hond*. Het laatste seizoen was het programma te zien op de commerciële zender VIER waar het uitzendschema veranderde van dagelijks naar wekelijks. De Nederlandse kijkers riepen *Man bijt hond* in 2011 nog uit tot het meest beeldbepalende programma van de laatste 60 jaar. Maar dat mocht niet baten, twee jaar later fuseerde NCRV (eigenaar van de Nederlandse rechten) met de KRO, en één seizoen later viel ook hier het doek. De doorstart op internet is natuurlijk goed bedoeld. Ook al gaat de route meestal andersom. Maar *Man bijt hond* is geen fabriek van likes, views en gesponsorde berichten. Het meest gewone programma ooit was juist zo bijzonder omdat het na elke werkdag gewoon te zien was zonder dat je er speciaal naar moest zoeken. Het sprak voor zichzelf. Een tijdsmonument, *Man bijt hond* bedankt.

Bram Nijssen

Groeten uit Wenen • *A working title is also a title* – Mo.ë, Wenen (2016) • Tentoonstelling • Curator: Daan Lieveense www.daanlievense.com • Beeld: *There must be more to life than this* – Joost Elschot • www.joostelschot.com

Cover • Eva-Fiore Kovacovsky – *Fotogramm* / Mehrfachbelichtung eines Loches (2011) • The series *Fotogramme* derives from Kovacovskys fascination for the patterns of holes in leaves eaten by caterpillars. By printing the leaves like negatives in an analog color darkroom and by printing multiple exposures of leaves on the same paper while changing the ratio of the color filters between the exposures Kovacovsky plays with the negative space of the holes and transforms the shapes into fantastic structures and images • Analoge multiple exposure of leaf, optical enlargement, color filter, movement • C-print, 69,5x50,5 cm • Unique • Courtesy Galerie STAMPA, Basel and the artist • Eva-Fiore Kovacovsky lives and works in Amsterdam and Berlin • www.kovacovsky.com

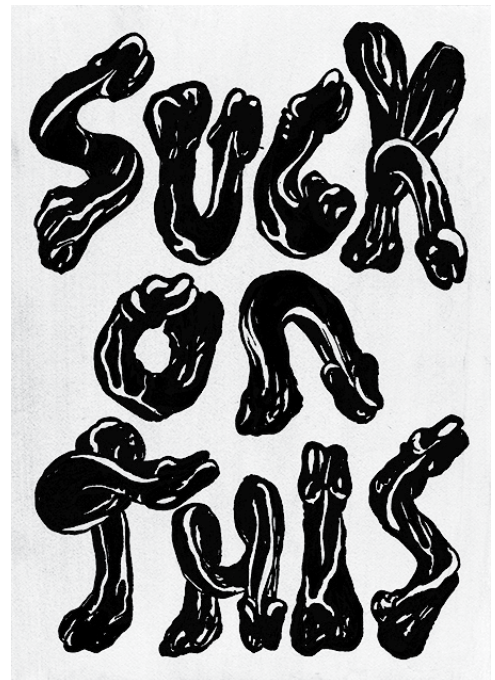
Recensie • *Geluif, Hoop en Leefde* • Harold K

Redactioneel • Non-Issue bestaat vijf jaar, we mogen het eerste dwarsstreepje turven. We kijken terug naar 2013. Het was de start van de tweede termijn van president Obama... wat is er een hoop veranderd. De dag die je wist dat zou komen, kwam. Voor het eerst in 123 jaar hebben we geen Koningin meer. De ledenraden van de AVRO en de TROS keurden de fusie tot AVROTROS goed. Het was een beweging jaar. Maar wat is er een hoop ook niet veranderd... Op twee januari 2013 komen er 30 mensen om het leven bij een luchtaanval op Damascus. Een dag later worden er al meer dan 300 doden geteld bij gevechten in het Syrische gouvernement Idlib. Later dat jaar vallen er meer dan 1400 doden bij een gifgasaanval in Goutha, een voorstad van Damascus. Merde, wat is er een hoop niet veranderd... Hoe kunnen we er in vredesnaam voor zorgen dat er over vijf jaar een beter verhaal te vertellen is? Misschien door andersoortige verhalen tot ons te nemen; verhalen zonder voice-over, zonder vragen, zonder antwoorden. Zoals in het nieuwe werk van Joost Conijn: *Good evening to the people living in the camp*. We krijgen geen meningen of standpunten voorgeschoteld, maar kunnen ons verdiepen in het dagelijks leven van de onbekende figuranten uit het nieuws. Juist door het ontbreken van het directe drama is het een prachtige en ontroerende film geworden. Gaat dat zien.

E N C O R E

Sport • Indien het verschil minder is dan een halve frikandel, dan is het een gelijk spel. En hap telt pas mee als deze volledig doorgeslikt is.

Wolf Aartsen • #47 (2016)

— A.L. SNIJDERS — ZEER KORTE VERHALEN

NON-ISSUE verschijnt onregelmatig • Abonneer je op onze gratis mailinglijst via www.non-issue.org Redactie: Maurice Bogaert & Bram Nijssen • Met dank aan: Wolf Aartsen • Eva-Fiore Kovacovsky • Joost Elschot / Daan Lieveense • AFdH • Bram Nijssen Simone Hogendijk • Ontwerp: Kommerz • 23-04-2018

#059